

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 125 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om forlængelse af forbud mod dyrkning m.v. af arealer i Tøndermarsken.

Af miljøministeren (Chr. Christensen).

(Fremsat 14/1 87. Første behandling 23/1 87. Betænkning 11/2 87. Ændringsforslag nr. 1 af 16/2 87 uden for betænkningen af miljøministeren. Anden behandling 19/2 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Damgaard Nielsen (FP):

Når Fremskridtspartiets ordfører tager ordet her ved tredje behandling, skyldes det ikke mindst, at vi ikke har plads i det udvalgte, der behandler en så vigtig ting.

Efter vores formening er det egentlig to ting, man vil gøre i denne sag. For det første vil man forlænge dyrkningsforbudet i henhold til § 11 med et år, og alene det gør, at vi må gøre indsigelse. Fredningsstyrelsen har haft rigelig tid til at få det afgjort. Det hjælper ikke det mindste, hvis vi giver en forlængelse på et år. Så står vi til næste år og skal have yderligere forlængelse for ikke at sætte bønderne i Tøndermarsken i en situation, som ligner den, Gullestruplandmændene i Herning var udsat for: det ligger i årevis, uden at der sker nogen som helst ting. Det

kan vi i Fremskridtspartiet overhovedet ikke være med til.

For det andet er der i Tøndermarsken en gammelgroet ret til at dyrke de arealer, der indvindes. Hvis vi freder nu, har vi om 2-3 generationer et tilsvarende areal udenfor. Det fornyr sig selv konstant. De dyrkningsmetoder, der har været anvendt i Tøndermarsken, med græsning, har absolut været til gavn for de fugle osv., man vil frede for. De er bedst tjent med, at det foregår efter landmandens plov og efter hans dyrkningsmetoder. Derfor kan vi slet, slet ikke gå ind for det.

Som nyt medlem – jeg ved godt, det ingen undskyldning er – kender jeg knap forretningsordenen i det høje Ting, men jeg mener, at når man forlænger forbudet efter § 11, samtidig med at man freder, bør man foretage afstemning i hvert fald to gange: først om forlængelse af forbudet; dernæst kunne man drøfte, om det er aktuelt med fredningen.

Vi har en erstatningssag kørende dernede i øjeblikket, som endnu ikke er afgjort. Landvæsenstyrelsen er i øjeblikket i færd med at hjælpe bønderne dernede. Der har været tale om erstatningskrav på 25.000 kr. pr. ha, hvor de fik tilbudt 8.000 kr. og 13.000 kr. pr. ha. Det er ikke endeligt afgjort endnu, og derfor mener vi, at der ikke kunne ske det mindste ved, at vi lod bønderne overtage jorden igen i et års tid; så kunne vi se, hvordan det ser ud til den tid.

Jeg ved ikke, om man tør sige det fra denne talerstol, men det lugter lidt af berufsverbot i det område. De tyske landmænd lejer en masse af de frijorder, der er dernede, og betaler 20-24 hkg hvede pr. ha i årlig leje. Vi ved også, at de tyske landmænds økonomiske forhold er betydeligt bedre end deres danske kollegers i området, og derfor kniber det for de danske kolleger at betale den pris, selv om vi gerne havde set, at danske landmænd havde kunnet konkurrere med de tyske landmænd med hensyn til jordleje dernede.

Det er i disse miljøtider vældig interessant, at mens man korser sig over havet omkring Danmark, der er så forurenede på alle måder, har vi her et eksempel på naturens fantastiske evne til selvrensning. Alle de organiske stoffer, der udledes i havet omkring Danmark, bliver aflejret i pæn tilstand på bunden, mikroskopisk tynde lag, hver eneste gang tidevandet skifter, og det afleveres tilbage til Danmark som den fedeste jord, vi